

IN HET SPOOR VAN POULIDOR.

Het was erg warm die dag. Wij reden door een heuvelachtig gebied op weg naar onze volgende camping in de Limousin. Pittoreske dorpjes en snel stromende riviertjes aan gene zijde zorgden voor een echte vakantiestemming in de auto.

Op weg naar Saint Léonard de Noblat, daar moet een leuke, rustige, aan een rivier gelegen gemeentecamping zijn die onze volgende bestemming zal zijn. Het was even zoeken, maar met behulp van de dorpsbewoners werden wij goed geleid naar de camping.

Een steile afdaling was nodig om met auto + caravan de receptie te bereiken. Gelukkig, het was net vier uur geweest dus de receptie was open. Zo te zien erg rustig, er zouden nog vele kampeerders moeten komen, was onze optimistische inschatting.

Binnengekomen bij de receptie, werd de aandacht meteen getrokken door een giga-foto van de beroemdste inwoner van het dorp. Een duel op de Puy-de-Dôme op 12 juli 1964, schouder aan schouder, stuur tegen stuur, fans tegen fans, Fransen tegen Fransen. Jacques Anquetil tegen Raymond Poulidor op deze vreselijke, gedoofde vulkaan in de Auvergne met stijgingspercentages waar een normale cyclo-tourist met afgrijzen aan denkt.

Een flashback kwam meteen naar boven, de radioreportage op Hilversum 1 (nu Radio 1), de spanning wie de Tour de France in 1964 ging winnen zo vier dagen voor het einde van deze tour. De verslaggever sprak over een heroïsch moment, hij schreeuwde zijn waarnemingen door de microfoon, zijn luisteraars in Nederland zaten op het puntje van hun stoel met grote spanning te luisteren.

Julio Jimenez ging de etappe winnen, voor Frederico Bahamontes, maar daarachter vond een gevecht op leven en dood plaats, wie van de twee de tour van 1964 zou gaan winnen. De Franse natie was verdeeld in twee kampen, maar wie ging hier als eerste de finishlijn passeren, en met welke voorsprong?

Deze tour hadden al drie Nederlanders in totaal vier etappes gewonnen, 1 x Henk Nijdam, 2 x Jan Janssen en 1 x Jo de Roo. Maar dit allemaal was ondergeschikt aan de grote rivaliteit tussen de twee grote Franse matadores van het cyclisme van die dagen. Was het weer Jacques Anquetil, of toch dit keer Raymond Poulidor die in Parijs het geel om de schouders mocht hijsen.

Raymond Poulidor kwam met 14 seconden voorsprong op Jacques Anquetil over de finish op de Puy-de-Dôme, in Parijs werd "Poupou" tweede achter Jacques Anquetil op slechts 56 seconden. In het geheugen van velen staat dit duel nog op het netvlies, als was het maar door de foto's in de krant.

Bij navraag bleek dat onze campingbestemming nog steeds de woonplaats van Raymond Poulidor is, op zijn gezegende leeftijd nu, in 2014, van 78 jaar. Nog jaarlijks is hij in de Tour de France aanwezig namens de hoofdsponsor Crédit Lyonnais en deelt goedgehumt nog duizenden handtekeningen uit aan de vele wielersliefhebbers die hem hierom vragen.

In zijn tijd als beroepswielrenner, had hij de bijnaam van eeuwige tweede omdat in zijn tijd eerst Jacques Anquetil hem in de weg stond, en daarna kwam de periode van Eddy Merckx. Toch heeft Raymond Poulidor vele grote overwinningen geboekt, maar zijn bijnaam was bijna onuitwisbaar. Hij heeft naast het wielrennen ook, zoals hij zelf zegt, grote overwinningen geboekt. Van al zijn rivalen uit het verleden heeft hij er velen overleefd, grote renners heeft hij tot zijn verdriet een laatste groet moeten brengen.

Als hommage aan Raymond Poulidor is in 2004 een etappe van start gegaan in Saint Léonard de Noblat. De dorpsbewoners spreken daar nog met trots over als je hen daar aan herinnert, zo diep zit "Poupou" in de vezels van de mensen in de Limousin.

Zijn huidige leeftijd zit hem niet in de weg, hij is nog erg betrokken bij het wielrennen van vandaag. Zijn beide kleinzoons David en Mathieu van der Poel verrassen hem nog elke dag met hun prestaties en hij ziet met veel trots toe op hun vorderingen.